

AUTOREFERAT

Płyta *Szymon Laks String Quartets* zrealizowana w 2016 roku dla wytwórni fonograficznej Dux (DUX 1286) stanowi oryginalne dzieło będące powodem mojego wniosku o habilitację. Nagrana wraz z Kwartetem Messages, który współtworzę od początku istnienia zespołu, w składzie: Małgorzata Wasiucionek (skrzypce), Oriana Masternak (skrzypce) i Maria Dutka (altówka), składa się na obraz mojej dotychczasowej działalności naukowo-artystycznej.

Miałam wielkie szczęście i zaszczyt uczyć się a w kolejnych latach współpracować z profesorami, artystami - którzy swoim podejściem i zaangażowaniem rozwinęli i odpowiednio ukierunkowali moją wielką miłość i pasję do muzyki. W 2004 roku ukończyłam z wynikiem celującym studia w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie wiolonczeli prof. dr hab. Zdzisława Łapińskiego, następnie swój warsztat doskonaliłam pod kierunkiem prof. Paula Julien w Ecole Normal de Musique „Alfred Cortot” w Paryżu. Konkursowy dyplom tej paryskiej szkoły z wynikiem jednogłośnym – L’unanimité, otrzymałam w 2005 roku. Zwieńczeniem mojej edukacji był dyplom podyplomowych studiów solistycznych (Solistenklasse) ukończonych w 2008 roku w Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Stuttgarcie w klasie wiolonczeli prof. Petera Bucka - wiolonczelista słynnego Kwartetu Melos. Studia w Paryżu dały mi szansę zetknięcia się z francuską szkołą wiolonczelową a praca u źródła nad muzyką kompozytorów francuskich poszerzyła moją znajomość muzyki europejskiej XIX i XX wieku. Nauka w trzech ośrodkach europejskich dała możliwość czerpania z tradycji różnych szkół wiolonczelowych – niemieckiej i francuskiej oraz pozwoliła na konfrontację tych doświadczeń ze zdobyczami szkoły wiolinistyki polskiej. Studia w trzech ośrodkach europejskich dały również możliwość poznania odmiennych trybów programowych wymaganych w uczelniach w Krakowie, Paryżu i Stuttgarcie, ukierunkowały również dobór studiowanego programu, pod kątem uzyskania możliwie najszerszej perspektywy nad poznanym repertuarem. W ciągu przeszło 10 lat – będąc studentką a następnie absolwentką i doktorantką Akademii Muzycznej w Krakowie bardzo aktywnie uczestniczyłam w życiu artystycznym macierzystej Uczelni, biorąc udział w licznych sesjach, festiwalach, koncertach oraz cyklach koncertowych organizowanych przez Akademię Muzyczną w Krakowie.

Dzisiaj z perspektywy czasu niezwykle cennym jest doświadczenie jakie zebrałam podczas studiów wyższych, które umożliwiły mi studiowanie kameralistyki w bardzo wielu formacjach instrumentalnych poruszających się w różnych stylizacjach wykonawczych, co niewątpliwie ugruntowało moje wielkie zamiłowanie do tego gatunku i bezpośrednio przełożyło się na to czym dzisiaj zajmuję się zawodowo.

Odbywając praktykę wykonawczą muzyki współczesnej zetknęłam się z członkami legendarnego zespołu MW2, którzy młodemu adeptowi sztuki wiolonczelowej, otworzyli oczy na „dotychczas zakazany świat” wszelkich barw i (przy)dźwięków wykonywanych na instrumencie w sposób odbiegający od „klasycznego”. W tej klasie przebyłam lata świetlne

w stronę poznania spektrum możliwości wiolonczeli. Niełatwa była droga od nieśmiałych prób wykonywania np. utworów graficznych po próby kreowania artystycznej wizji scenicznego performansu. To doświadczenie – dzięki wspomniałym pedagogom należy do jednego z najbardziej wzbogacających artystycznie i wykonawczo w moim studenckim życiu.

Podczas studiów w Akademii Muzycznej w Krakowie, warsztat kameralisty rozwijałam w następujących specjalnościach: w ramach fakultetu muzyki współczesnej - duet wiolonczelowy oraz trio fletowe, w klasie kameralistyki: kwartet smyczkowy, kwintet fortepianowy, trio smyczkowe, trio fortepianowe, trio klarnetowe, sekstet smyczkowy, duet – skrzypce i wiolonczela. Zrealizowanie przedmiotu „kameralistyka” w tak szerokim spektrum składów instrumentalnych przyczyniło się do poznania rozległego repertuaru kameralnego, pozwoliło zgłębić problematykę współpracy wynikającej z zestawienia instrumentów smyczkowych z fortepianem, z instrumentami dętymi, współpracy w składach małych jak np. duet dwóch instrumentów smyczkowych oraz w sytuacji większego składu jakim jest np. sekstet smyczkowy.

Współpraca z profesorami zakładu Muzyki Współczesnej w Akademii Muzycznej w Krakowie zaowocowała uzyskaniem I miejsca na Międzynarodowym Konkursie Współczesnej Muzyki Kameralnej w Krakowie w roku 2003 gdzie z triem fletowym Sentire wykonaliśmy utwory Marka Stachowskiego i Georga Crumba. Kolejnym sukcesem, który ugruntował moją pewność co do właściwie obranej drogi było zdobycie III Nagrody na Międzynarodowym Konkursie Muzyki Kameralnej w Gdańsku (Trio BLUette, 2006). Jedną z nagród jaką otrzymaliśmy w tym konkursie był udział w nagraniu realizowanym przez Filharmonię im. Artura Rubinsteina w Łodzi. Płyta z 2008 roku - „Premia Filharmonii Łódzkiej” zawiera nagranie live z Triem Patetycznym g-moll Michała Glinki.

W 2007 roku rozpoczęłam pracę pedagogiczną w Katedrze Kameralistyki w Akademii Muzycznej w Krakowie. Praca z zespołami kameralnymi dostarcza mi dużo satysfakcji. Pokrywa się ona bezpośrednio z dominującym nurtem mojej działalności zawodowej. Wykonawstwem muzyki kameralnej, w szerokim spektrum stylistyki jak i składów instrumentalnych, zajmuję się już siedemnaście lat. Ze studentami pracuję przeszło dekadę. Staram się dzielić z nimi swoimi doświadczeniami i wielkim entuzjazmem do muzyki kameralnej, przedstawiając im ogrom możliwości jakie „współgranie” w zespole ze sobą niesie. Staram się rozszerzać horyzonty młodych adeptów sztuki, pomagać w rozwiązywaniu problemów, które napotykają w codziennej pracy w zespole kameralnym. Bardzo często dotyczą one nie tylko trudności warsztatowych i interpretacyjnych ale wiążą się także z dopasowaniem się w zespole kameralnym pod względem personalnym. Staram się jak najlepiej rozwijać młodych ludzi i poprzez zajęcia z kameralistyki dopełniać ich edukację. Z pokorą przyjmuje każde doświadczenie które ze strony studentów płynie w moim kierunku. Rozpoczęcie pracy pedagogicznej w Katedrze Kameralistyki w Krakowie w roku 2007 stało się impulsem do zintensyfikowania działalności kameralnej oraz dalszych poszukiwań artystycznych. Swoje pierwsze badania naukowe skierowałam w stronę twórczości kompozytorów Krakowskich, m.in.: Marka Stachowskiego. Podsumowaniem prac było

nagranie monograficznej płyty z twórczością kameralną Marka Stachowskiego w roku 2006 dla Wydawnictwa Akademii Muzycznej w Krakowie (AM 003).

Późniejsze badania naukowe przyczyniły się do realizacji projektów badawczych w ramach działalności Młodych Naukowców: w 2015 roku przy współpracy z dr Orianą Masternak oraz dr Lechem Napierałą – „Kameralistyka wokalnie-instrumentalna w twórczości Szostakowicza (w 40 rocznicę śmierci kompozytora) oraz kompozytorów polskich XX i XXI wieku. Badania nad symboliką i formą.”; w 2014 roku przy współpracy z dr Michałem Dziadem – „Wielcy nieznani – Philipp i Xaver Scharwenka”; w 2013 roku przy współpracy z dr Marianem Sobulą – „E Viva España!” Dni muzyki hiszpańskiej.

Ze względu na studia Paryskie bliska była mi także twórczość kompozytorów emigracyjnych związanych z Paryżem. Pobyt w stolicy Francji wzmógł moje zainteresowanie twórczością kompozytorów polskich i europejskich, którzy tworzyli w tym mieście w pierwszej połowie XX wieku oraz mieli kluczowe znaczenie w wyznaczaniu trendów nie tylko w muzyce europejskiej ale przede wszystkim w kształtowaniu nowego kierunku szkół kompozytorskich własnych krajów. Dzięki temu zetknęłam się zarówno z twórczością żyjących na emigracji kompozytorów polskich: Aleksander Tansman, Szymon Laks, Zygmunt Stojowski jak i zagranicznych, żyjących i tworzących w tamtym czasie w Paryżu: Marcel Mihalovici, Bohuslav Martinu czy Alfredo Casella.

Kilka lat pracy przygotowującej mnie do napisania rozprawy doktorskiej poświęciłam właśnie sylwetce Alfredo Caselli i jego twórczości kameralnej z wykorzystaniem wiolonczeli. Pracę pt. „Wielowymiarowość stylu Alfreda Caselli w kontekście europejskiego neoklasycyzmu i włoskiej szkoły narodowej na przykładzie utworów kameralnych” oraz nagranie z omawianymi w pracy utworami przedstawiłam i obroniłam w 2012 roku. Cztery lata później, w roku 2016, wydałam książkę *Alfredo Casella – szkic sylwetki i drogi twórczej* ISBN 978-83-62743-54-4.

Po otrzymaniu tytułu doktora sztuki moje zainteresowania związane z muzyką kameralną ukierunkowały się w stronę kompozytorów polskiego pochodzenia oraz kompozytorów represjonowanych w pierwszej połowie dwudziestego wieku. W latach 2012-2016 zajęłam się pracą naukową i artystyczną związaną z utworami kameralnymi takich kompozytorów jak: Mieczysław Wajenberg, Szymon Laks i Andrzej Panufnik, co zaowocowało wydaniem publikacji – rozdziałem dedykowanym trzeciemu kwartetowi smyczkowemu Szymona Laksa w książce pt.: *Polscy kompozytorzy emigracyjni* (2015) ISBN 978-83-62743-33-9. Efektem dalszych artystycznych poszukiwań oraz działań na polu propagowania muzyki polskiej była publikacja płytowo-książkowa z *Kwartetem smyczkowym nr 1 op. 117 i Kwartetem fortepianowym F-dur op. 37 braci Scharwenka* pt.: *Wielcy nieznani Philipp i Xaver Scharwenka* (2014) ISBN 978-83-62743-38-4.

Doświadczenie zdobyte na gruncie współczesnej muzyki kameralnej przyczyniło się do szeregu prawykonania. W latach 2012-2017 miałam przyjemność przygotować i ukazać publiczności takie dzieła jak: Maciej Jabłoński – *Cordissimo!!!* (2012), Zbigniew Bujarski – *Adagio for two cellos*(2013); *Largo for viola and two cellos* (2013), Juliusz Łuciuk – *Omaggio a l'Aquila* na decet smyczkowy, sopran i baryton (2013), Marcel Chyryński – *Betelgeuse*

na trio fortepianowe (2014), Rafał Zalech – *Homage a Chopin* na Kwartet smyczkowy, gitarę i elektronikę na żywo (2015), Rafał Janiak – *Pięć odcieni w kolorach kwartetu* (2015), Piotr Sarnecki – *IV Kwartet smyczkowy* (2015), Leo Samama – *Kwartet smyczkowy nr 3 op.93* (2016), Marta Ptaszyńska – *Pieśni Safony* (2016).

Część z tych utworów kompozytorzy pisali na zamówienie dla mnie jako jednego z wykonawców prezentowanych dzieł. Wieloletnia współpraca z kompozytorami spowodowała, że byłam co rocznie gościem Międzynarodowego Festiwalu Kompozytorów Krakowskich. W moim dorobku artystycznym znalazły się także dwie płyty monograficzne z twórczością Marka Stachowskiego: *Marek Stachowski – Muzyka i czas*, 2006, CD AM003 oraz *Krakowska Szkoła Kompozytorska 3 – Marek Stachowski*, 2016, CD AM013.

W 2013 roku wzięłam udział w nagraniu płyty *Polska Muzyka Wiolonczelowa* wydanym przez firmę Dux (DUX 0925). Repertuar płyty został tak dobrany, żeby pokazać osiem jak najbardziej różnych od siebie kompozycji pod względem stylu i formy, ośmiu różnych kompozytorów polskich z jak najszerszego przedziału czasu w obrębie XX. i XXI. wieku. Specjalnie na ten projekt został napisany utwór przez Macieja Jabłońskiego na sześć wiolonczel. Profesor Krzysztof Meyer dokonał rewizji niewydanego utworu *Introspekcja Op.2* na 5 wiolonczel, a po ukazaniu się płyty opublikował utwór w wydawnictwie Sikorskiego. Płyta jest premierowym nagraniem takich utworów jak: *Adagio* Zbigniewa Bujarskiego, *Tryptyk* Henryka Jabłońskiego, *Introspekcja* Krzysztofa Meyera, *Cordissimo!!!* Macieja Jabłońskiego, *Sun Songs* Olgi Hans i *Agnus Dei* Krzysztofa Pendereckiego.

W roku 2014 rozpoczął działalność Kwartet Messages, który mam przyjemność współtworzyć od początku istnienia zespołu. W ramach działalności koncertowej Kwartetu, który obok prezentowania arcydzieł literatury światowej koncentruje się na promowaniu rodzimych twórców - wielokrotnie mogłam wykonywać kwartety kompozytorów polskich, m.in. Mieczysława Wajnberga, Szymona Laksa, Henryka Mikołaja Góreckiego, Pawła Mykiety, Marka Stachowskiego, Zbigniewa Bujarskiego, Piotra Sarneckiego i innych. Ideą działalności Messages Quartet jest prezentowanie sztuki polskiej na arenie międzynarodowej oraz przybliżenie polskim melomanom zapomnianych dzieł naszych twórców. Wraz z Messages Quartet miałam przyjemność wielokrotnie koncertować prezentując polską twórczość w ramach cykli koncertowych m.in.: w Sali Kameralnej NOSPR, w Złotej Sali Filharmonii Krakowskiej, Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie – MOCAK czy na specjalnym koncercie pamięci ofiar Holokaustu w 75. rocznicę utworzenia Getta Krakowskiego. Kwartet koncertował również w Moskwie, w Londynie a także w Bułgarii w roku 2015 podczas Międzynarodowego Konkursu Muzyki Kameralnej w Plovdiv, na którym wraz z Kwartetem Messages otrzymaliśmy II miejsce, Srebrny Medal oraz nagrodę specjalną za wykonanie Kwartetu Dymitra Szostakowicza.

Do znajdujących się w moim dorobku artystycznym dzieł należą również następujące nagrania, zrealizowane w ciągu ostatnich pięciu lat: płyta CD - *Krzysztof Penderecki Utwory Kameralne Vol. II Violoncello Totale*, wydawca: DUX 1244, 2017; udział w następujących utworach: Krzysztof Penderecki: *Serenata* na 3 wiolonczele (2008); *Agnus Dei* na 8 wiolonczel (2008); *Ciaccona in memoriam Giovanni Paolo II* na 6 wiolonczel (2015); płyta CD *Double*

Concertos – Mendelssohn / Chausson, wydawca: Acte Préalable AP0377, 2016; udział w *Koncertie na skrzypce, fortepian i kwartet smyczkowy* op. 21 Ernesta Chausson, ponadto: płyta CD *Polska Muzyka Wiolonczelowa*, wydawca: DUX 0925 (2013); płyta CD *Wielcy nieznani – Philipp i Xaver Scharwenka*, wydawca: Akademia Muzyczna, Kraków(2014); CD w ramach publikacji ISBN 978-83-62743-38-4; CD *FRIENDS: Music of Jarek Śmietana*, wydawca: Universal Music Polska: 602547015372 (2014); płyta CD *The New Four Seasons. A. Vivaldi, N. Kennedy*, wydawca: Sony Music Entertainment LC 06868, (2015); płyta CD *Metamorphoses*, wydawca: Solo Musica: SM219 (2015); płyta CD *Krakowska Szkoła Kompozytorska 3 – Marek Stachowski*, wydawca: Akademia Muzyczna w Krakowie (2016); CD AM013.

Do jednego z najbardziej owocnych pod względem artystycznym doświadczeń w moim życiu zawodowym należy współpraca z Nigelem Kennedy. Od 2010 mam okazję współtworzyć orkiestrę the Orchetra Of Life, występując w roli solisty, lidera sekcji wiolonczel oraz partnera duetowego. Podczas siedmioletniej współpracy miałam możliwość wzięcia udziału w niezwykle ciekawych projektach artystycznych łączących w sobie wiele gatunków muzycznych - od klasyki do jazzu. Jako gościnny lider wiolonczel byłam zapraszana do udziału w tournée koncertowych Nigela Kennedy'ego podczas jego współpracy z Rosyjską Orkiestrą Kameralną St. Petersburg oraz z Capellą Gedanensis. Do niezapomnianych wydarzeń artystycznych należy mój udział w koncercie Nigela Kennedy'ego w ramach festiwalu The Proms w Londynie (2013), który miał miejsce w Royal Albert Hall. Jako koncertmistrz wiolonczel miałam przyjemność współpracować wówczas z Izraelską orkiestrą Palestine Strings. Oryginalne podejście maestro Kennedy'ego do interpretacji i bardzo twórcza współpraca, doprowadziły do nagrania płyt: dla SONY Classic – Four Elements (2010) oraz The New Four Seasons (2015). W roku 2016 zostałam zaproszona do udziału w najnowszym projekcie – *Bach Meets MY World* – promującym muzykę J.S. Bacha – od czystej formy po opracowania w stylistyce jazzu. W projekcie tym mam przyjemność wykonywać z Nigelem Kennedy *Inwencje Dwugłosowe* Jana Sebastiana Bacha w opracowaniu na skrzypce i wiolonczelę, partię violi da gamba w *Sonacie E-dur* BWV 1016 a także szereg opracowań oraz dedykacji autorstwa N. Kennedy'ego. W roli lidera wiolonczel i kameralisty, miałam okazję występować w takich salach jak m.in.: Kultur Casino Bern, Musical Theater Basel, Barbican, Royal Albert Hall, Royal Festival Hall, Southbank Center, Palais de Congres, Theatre de Champs-Elysee, w Filharmonii w Berlinie, Monachium, Kolonii, Hamburgu, Hanoverze, w Filharmonii Narodowej w Warszawie i w wielu innych. Doświadczenie jakie zyskałam przy współpracy z tym wielkim artystą jest bezcenne.

Oprócz mojej działalności kameralnej oraz pedagogicznej w klasie kameralistyki w Akademii Muzycznej w Krakowie, współpracuję jako lider wiolonczel z Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej. Współtworzę ten zespół od momentu powołania go do życia w roku 2003. Orkiestra ta jest unikatowa pod każdym względem. Łączy młodość z wielką pasją, doświadczenie i entuzjazm łączy z zaangażowaniem i oddaniem muzyce. Orkiestra Akademii Beethovenowskiej współpracuje z wybitnymi artystami naszych czasów. Działając pod patronatem Stowarzyszenia im. Ludwiga van Beethovena bierze udział w licznych festiwalach w kraju i zagranicą m.in.: Junge Kunstler Festival Bayreuth, Young Euro Classic, Wielkanocny

Festiwal Ludwiga van Beethovena, IV Festiwalu Muzyki Polskiej w Moskwie, Last Night of the Proms in Cracow, Festiwalu Muzyki Filmowej w Krakowie. W roli lidera sekcji wielokrotnie występowałam pod batutą takich dyrygentów jak: Krzysztof Penderecki, Jacek Kaspszyk, Gabriel Chmura, Michał Dworzyński, Łukasz Borowicz i inni.

Fascynacja twórczością Szymona Laksa, która zrodziła się po napisaniu artykułu traktującego o jego III Kwartecie smyczkowym w książce *Polscy kompozytorzy emigracyjni* przyczyniła się do zbadania całej twórczości kwartetowej kompozytora. Zaowocowało to nagraniem płyty dla wytwórni DUX z trzema zachowanymi kwartetami tego twórcy. Nagranie płyty CD odbyło się w ramach programu stypendialnego *Młoda Polska*. Płytę tę przedstawiam jako powód mojej habilitacji.

Z pięciu kwartetów smyczkowych Laksa, jedynie trzy ostatnie przetrwały wojenną zawieruchę. Dwa pierwsze powstały kolejno w latach 1928 oraz 1932. Doczekały się swoich prawykonawców ale niestety nie przetrwały do naszych czasów i uważa się je za dzieła zaginione. *III Kwartet* Szymona Laksa, został napisany w Paryżu, po wyzwoleniu kompozytora z obozu w Auschwitz w 1945 roku. Z racji silnej inspiracji polskim folklorem *III Kwartet* nosi tytuł „Na polskie tematy ludowe”. Laks wykorzystał w tym kwartecie siedem polskich melodii ludowych pochodzących z rejonów Wielkopolski, Mazowsza i Podhala. Liryczna II część, mocno kontrastująca do oberkowego charakteru części pierwszej – wykorzystuje całe frazy „Uwoz mamó raz, komu córkę dasz” a także pieśń żołnierskiej „Idzie żołnierz borem, lasem”. Część trzecia to pizzikatowy kolaż mazurka. Zmienny rytm i szybkie tempo sprawiają, że stanowi on najtrudniejsze wykonawczo wyzwanie tego dzieła. Finał, silnie osadzony w ludowym charakterze, przywołuje na myśl zielone łąki Podhala. Partia wiolonczeli nawiązuje do praktyki wykonawczej realizowanej zwyczajowo przez góralską basetlę, altówka – inwokuje tatrzańskie zaśpiewy, które następnie podejmowane są przez obie partie skrzypiec. Cała część ma niezwykle witalny charakter i stanowi jasny akcent wieńczący dzieło. Jest to jedyny utwór tego gatunku w twórczości Szymona Laksa, posiadający tak silne konotacje z polską muzyką ludową. W nocy do płyty będącej przedmiotem mojej habilitacji, syn kompozytora – Andre Laks, wspomina wykonanie *III Kwartetu* na paryskiej Sorbonie z okazji 90. Rocznicy śmierci Adama Mickiewicza. Kolejne dwa kwartety reprezentują zupełnie odmienne światy dźwiękowe. W *IV Kwartecie* znajdujemy odniesienia w stronę stylistyki jazzu i bluesa (I część). Neoklasyczny porządek silnie dominujący pierwszy z zachowanych kwartetów, tu ustępuje miejsca pieśniowemu charakterowi co jest szczególnie słyszalne w drugiej części tego dzieła. *Kwartet IV* został skomponowany w 1962 roku, trzy lata później otrzymał nagrodę na prestiżowym konkursie im. Królowej Elżbiety w Brukseli. Swój *V Kwartet* Szymon Laks skomponował 1963 roku. Nie było dane doczekać kompozytorowi prawykonania tego dzieła. Dopiero po 15 latach od śmierci Szymona Laksa, w 1998 roku, *V Kwartet* smyczkowy ujrzał światło dzienne w interpretacji Pellegrini Quartet. Oparty na przejrzystej strukturze neoklasycznej formy, jest kompozycją dużo bardziej złożoną. Przeważa tu gęsta faktura, tematy oparte są głównie na strukturach interwałowych bazujących na quasi-tonalnych punktach centralnych. II część *V Kwartetu* rozpoczyna się lirycznym zaśpiewem w partii pierwszych skrzypiec. Odcinek środkowy tej części wprowadza

burzliwy charakter, który w istotny sposób modulują zastosowane efekty wykonawcze takie jak zdwojenia oktawowe w wysokim rejestrze pierwszych skrzypiec, dysonujące glissanda w drugich skrzypcach, *tremola sul ponticello* czy zmienna motoryka w partii wiolonczeli. III część *Scherzo, quasi presto* – to niezwykle żywa, nie pozwalająca na oddech gonitwa przechodzących płynnie między głosami motywów ósemkowych, poprzecinana lirycznymi atonalnymi tematami kolejno realizowanymi przez wszystkie instrumenty. Finał *V Kwartetu* Szymona Laksa otwiera temat prowadzony unisono we wszystkich głosach. Pojawiają się tu struktury interwałowe kształtujące przebieg poszczególnych fragmentów tej części. Ze względu na szybki przebieg części i liczne atonalne unisona wokół których zbudowana jest ta część dzieła, finał *V Kwartetu* Szymon Laks pod względem wykonawczym z pewnością należy do większych wyzwań w literaturze kwartetowej.

Płyta będąca przedmiotem mojej habilitacji: *Szymon Laks. String Quartets* stanowi hołd dla muzyki polskiej. Twórczość Szymona Laksa bezsprzecznie zasługuje na uwagę i warta jest by gościć częściej na estradach nie tylko naszego kraju ale także tych międzynarodowych. Silny pierwiastek ludowy animujący znaczną część kompozycji tego twórcy, doskonały warsztat kompozytorski, różnorodność form i gatunków – wszystko to przyczynia się do postawienia znaku równości między twórczością Laksa, a twórczością naszych rodzimych twórców, którzy mieli znaczący wpływ na kształtowanie się polskiej muzyki na początku XX wieku.

Piętno „innego świata” jakie pozostawiła po sobie wojenna trauma – są ukryte w pozornym liryzmie polskiego folkloru tak pięknie oddanym w *III Kwartecie* kompozytora. Kolejne zawierające się na płycie dzieła tego gatunku – *IV i V Kwartet smyczkowy* Szymona Laksa, ukierunkowane są z kolei w stronę nurtów niezwykle aktualnych w muzyce europejskiej połowy XX wieku. *Kwartet IV* nawiązujący do stylistyki jazzu i bluesa, *V* – silnie oscylujący w stronę ekspresjonizmu i atonalności – stanowią prawdziwe świadectwo czasów, w których powstały. Oddają też obraz twórcy świadomego, dla którego polskość - folklor, poezja, przynależność do ojczyzny - stanowiły wartość nadrzędną. Znajdujące się na płycie *Kwartety smyczkowe* Szymona Laksa w istotny sposób dopełniają polską literaturę tego gatunku. Stylistycznie zróżnicowane, z silnie dominującym pierwiastkiem narodowym przy niezwykle wysokiej wartości artystycznej, stanowią doskonałe studium nad polską muzyką XX wieku.

Nagranie przedstawione jako powód mojego wniosku habilitacyjnego uważam za ważny wkład w rozwój dziedziny Instrumentalistyka zgodnie z art.16 ust. 2 ustawy.

Grzegorz Libaud - Żeliszewski